

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1968

Vyhlásené: 04.11.1968 Časová verzia predpisu účinná od: 19.07.1990 do: 23.11.1990

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

143

ÚSTAVNÝ ZÁKON

z 27. októbra 1968

o československej federácii

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone: My, národ český a slovenský, vychádzajúc z poznania, že naše novodobé dejiny sú preniknuté obojstrannou vôľou žiť v spoločnom štáte, oceňujúc skutočnosť, že päťdesiat rokov nášho spoločného štátneho života prehĺbilo a upevnilo naše odveké priateľské zväzky, umožnilo rozvoj našich národov a uskutočňovanie ich pokrokových demokratických a socialistických ideálov a spoľahlivo dokázalo ich bytostný záujem žiť v spoločnom štáte, zároveň však ukázalo, že náš vzájomný vzťah treba vybudovať na nových a spravodlivejších základoch, uznávajúc neodňateľnosť práva na sebaurčenie až do oddelenia a rešpektujúc suverenitu každého národa a jeho právo utvárať si slobodne spôsob a formu svojho národného a štátneho života, presvedčení, že dobrovoľné federatívne štátne spojenie je zodpovedajúcim výrazom práva na sebaurčenie a rovnoprávnosť, avšak aj najlepšou zárukou pre náš plný vnútorný národný rozvoj i pre ochranu našej národnej svojbytnosti a zvrchovanosti, rozhodnutí vytvárať v spoločnom federatívnom štáte v duchu humanitných ideálov socializmu a proletárskeho internacionalizmu podmienky na všestranný rozvoj a blahobyt všetkých občanov a zaručovať im rovné, demokratické práva a slobody bez rozdielu národnosti, reprezentovaní svojimi zástupcami v Českej národnej rade a v Slovenskej národnej rade, sme sa dohodli na vytvorení československej federácie.

Prvá hlava

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

Čl. 1

(1) Česká a Slovenská Federatívna Republika je federatívny štát dvoch rovnoprávných bratských národov, Čechov a Slovákov.

(2) Základom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je dobrovoľný zväzok rovnoprávných národných štátov českého a slovenského národa, založený na práve na sebaurčenie každého z nich.

(3) Československá federácia je výrazom vôle dvoch svojbytných suverénnych národov, Čechov a Slovákov, žiť v spoločnom federatívnom štáte.

(4) Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku tvorí Česká republika a Slovenská republika. Obidve republiky majú v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike rovnoprávne postavenie.

(5) Obidve republiky rešpektujú navzájom svoju suverenitu i suverenitu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky; takisto Česká a Slovenská Federatívna Republika rešpektuje suverenitu národných štátov.

Čl. 2

(1) Česká a Slovenská Federatívna Republika i Česká republika a Slovenská republika sú vybudované na zásadách socialistickej demokracie. Ich politický systém je v zásadných veciach rovnaký.

(2) Štátnu moc vykonáva pracujúci ľud prostredníctvom svojich zastupiteľských zborov, ktorými sú: Federálne zhromaždenie, Česká národná rada, Slovenská národná rada a národné výbory.

(3) Politické práva občanov a záruky ich uskutočňovania sú na celom území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rovnaké.

Čl. 3

(1) Územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky tvorí územie Českej republiky a územie Slovenskej republiky.

(2) Hranice Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a hranice Českej republiky a Slovenskej republiky môžu byť zmenené len ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia.

(3) Hranice každej z obidvoch republík sa môžu zmeniť iba so súhlasom príslušnej národnej rady. Národná rada dáva súhlas svojim ústavným zákonom.

Čl. 4

(1) Hospodárstvo Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je jednotné a rozvíja sa na základe socialistickej hospodárskej sústavy.

(2) Český a slovenský národ spájajú v česko-slovenskej federácii svoje úsilie v záujme intenzívneho rozvoja socialistickeho hospodárstva. Česká a Slovenská Federatívna Republika , Česká republika a Slovenská republika hospodária s vytvoreným spoločenským produktom v súlade s národohospodárskymi plánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Hospodárstvo v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike sa rozvíja vo vzájomnej spolupráci a za pomoci oboch národov a všetkých národností Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) V jednotnom plánovanom hospodárstve Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uplatňujú jednotná úprava socialistickeho spoločenského vlastníctva, jedna mena, jednotná hospodárska politika, jednotná sústava riadenia a jednotná politika zamestnanosti a rozmiestňovania pracovných síl.

(4) Orgány Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zabezpečujú spoločné potreby a záujmy českého a slovenského národa i všetkých národností; riadia orgány a organizácie v odvetviach spravovaných v jej pôsobnosti. Orgány Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vykonávajú pôsobnosť vo veciach správy národného majetku v odvetviach, ktoré riadia. Úlohou orgánov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je predovšetkým plánovite zabezpečovať optimálne zameranie hospodárskeho rozvoja, rozvíjať hospodárske styky so zahraničím a vytvárať jednotné podmienky pre pôsobenie sústavy plánovitého riadenia; na ten účel ovplyvňovať vzťahy vznikajúce pri rozdeľovaní spoločenského produktu a národného dôchodku a podporovať pokrokové formy integrácie socialistickej organizácií. Významnou úlohou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je vyrovnávanie hospodárskych a sociálnych rozdielov medzi Českou republikou a Slovenskou republikou, najmä vytváraním rovnakých podmienok a možností pre tvorbu a užitie národného dôchodku.

(5) Orgány Českej republiky a Slovenskej republiky riadia orgány a organizácie, ktoré pracujú v odvetviach spravovaných v pôsobnosti týchto republík; pokiaľ činnosť týchto orgánov a organizácií

zasahuje do druhej republiky, robia tak koordinovane s jej orgánmi. Orgány Českej republiky a Slovenskej republiky vykonávajú pôsobnosť vo veciach správy národného majetku v odvetviach, ktoré riadia.

Čl. 5

(1) Česko-slovenské štátne občianstvo je jednotné.

(2) Každý česko-slovenský štátny občan má na celom území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rovnaké práva a rovnaké povinnosti.

(3) Každý česko-slovenský štátny občan je zároveň občanom Českej republiky alebo Slovenskej republiky.

(4) Nadobúdanie a stratu česko-slovenského štátneho občianstva upravuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 6

(1) Český a slovenský jazyk sa používa rovnoprávne pri vyhlasovaní zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

(2) Pri rokovaní všetkých štátnych orgánov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a obidvoch republík, v konaní pred nimi a v ich ostatnom styku s občanmi sa používajú obidva jazyky rovnoprávne.

Druhá hlava

ROZDELENIE PÔSOBNOSTI MEDZI FEDERÁCIU A REPUBLIKY

Čl. 7

(1) Do výlučnej pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) zahraničná politika, uzavieranie medzinárodných zmlúv, zastupovanie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v medzinárodných vzťahoch a rozhodovanie v otázkach vojny a mieru,
- b) obrana Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- c) mena,
- d) federálne štátne hmotné rezervy,
- e) federálne zákonodarstvo a správa v rozsahu pôsobnosti federácie a kontrola činnosti federálnych orgánov,
- f) ochrana federálnej ústavnosti.

(2) V oblastiach uvedených v odseku 1 pôsobia výlučne zákonodarné a výkonné orgány štátnej moci, orgány štátnej správy a súdne orgány Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 8

(1) Do spoločnej pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a obidvoch republík patrí:

- a) plánovanie,
- b) financie,
- c) bankovníctvo,
- d) cenové veci,
- e) zahraničné hospodárske vzťahy,

- f) priemysel,
- g) poľnohospodárstvo a výživa,
- h) doprava,
- ch) pošty a telekomunikácie,
- i) rozvoj vedy a techniky a investičná činnosť,
- j) práca, mzdy a sociálna politika,
- k) sociálno-ekonomické informácie,
- l) právna úprava vlastníctva, podnikania a rozhodovania hospodárskych sporov,
- m) normalizácia, veci mier a váh, priemyslové práva a štátne skúšobníctvo,
- n) vnútorný poriadok a bezpečnosť štátu,
- o) veci tlače a iných informačných prostriedkov.
- p) kontrola,
- r) životné prostredie.

(2) V oblastiach uvedených v odseku 1 pôsobia v taxatívne uvedených veciach orgány Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a v ostatných veciach orgány Českej republiky a Slovenskej republiky.

Čl. 9

Veci, ktoré nie sú taxatívne zverené do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, patria do výlučnej pôsobnosti Českej republiky a Slovenskej republiky.

Čl. 10

(1) Československé hospodárstvo je v súlade so socialistickou hospodárskou sústavou hospodárstvom plánovaným.

(2) Zásady národohospodárskeho plánovania ako jednotne organizovaného procesu tvorby a zabezpečovania národohospodárskych plánov a kontroly ich plnenia, ako aj vymedzenie ich sústavy, funkcií a vzťahov upravujú zákony Federálneho zhromaždenia; zákony Federálneho zhromaždenia upravujú aj vzťahy orgánov a organizácií pri tejto činnosti a sankcie pri neplnení povinností.

(3) Štátne plány rozvoja národného hospodárstva a ostatné národohospodárske plány sú záväzným základom riadiacej a hospodárskej činnosti.

(4) Štátne plány rozvoja národného hospodárstva sú

- a) štátny plán rozvoja národného hospodárstva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky;
- b) štátne plány rozvoja národného hospodárstva Českej republiky a Slovenskej republiky.

(5) Strednodobé štátne plány rozvoja národného hospodárstva sa vyhlasujú zákonom. Zákon o štátnom pláne rozvoja národného hospodárstva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky prijíma Federálne zhromaždenie; v súlade s ním potom prijímajú zákon o štátnom pláne rozvoja národného hospodárstva Českej republiky a Slovenskej republiky národné rady.

(6) Návrhy štátnych plánov rozvoja národného hospodárstva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a štátnych plánov rozvoja národného hospodárstva Českej republiky a Slovenskej republiky zostavujú súbežne a vo vzájomnej spolupráci federálne plánovacie orgány a plánovacie orgány republík podľa smerníc svojich vlád.

Čl. 11

(1) Finančné hospodárenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa spravuje štátnym rozpočtom federácie. Finančné hospodárenie každej republiky sa spravuje jej štátnym rozpočtom. Štátny rozpočet federácie schvaľuje Federálne zhromaždenie a štátne rozpočty republík schvaľujú národné rady svojimi zákonmi, a to vždy na obdobie jedného roka.

(2) Štátny rozpočet každej republiky zahŕňa finančné vzťahy za všetky úseky hospodárstva a správy s výnimkou činností financovaných zo štátneho rozpočtu federácie. Súčasťou štátneho rozpočtu každej republiky sú finančné vzťahy k rozpočtom národných výborov.

(3) Príjmy štátneho rozpočtu federácie tvoria taxatívne určené dane a odvody, podiely na nich a ďalšie príjmy ustanovené zákonom Federálneho zhromaždenia, ďalej príjmy z činnosti federálnych orgánov a im podriadených organizácií.

(4) Zo štátneho rozpočtu federácie sa uhradzujú:

- a) výdavky na obranu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, na činnosť federálnych orgánov, na vytváranie federálnych hmotných rezerv a na dotácie pre federálne organizácie,
- b) dotácie a subvencie na financovanie vybraných akcií, pokiaľ si to vyžaduje ich rozsah a dôležitosť pre celú federáciu, a na vyrovnávanie ekonomických rozdielov medzi Českou republikou a Slovenskou republikou,
- c) dotácie a subvencie v prospech štátnych rozpočtov obidvoch republík na ďalšie rozvinutie národných ekonomík,
- d) ostatné výdavky ustanovené rozpočtovým zákonom Federálneho zhromaždenia.

(5) Spôsob zabezpečenia príjmov štátneho rozpočtu federácie, vzťahy medzi štátnym rozpočtom federácie a štátnymi rozpočtami obidvoch republík, ako aj zásady rozpočtového hospodárenia ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

(6) Česká a Slovenská Federatívna Republika i každá republika môžu vytvárať vlastné účelové fondy zapojené na ich štátne rozpočty; fondy sa zriaďujú zákonom.

(7) Česká a Slovenská Federatívna Republika určuje rámcové zásady dotačnej a odpisovej politiky.

Čl. 12

(1) Dane a poplatky možno ukladať len na základe zákona.

(2) Zákony Federálneho zhromaždenia upravujú podnikové dane a odvody, daň z obratu, dôchodkovú daň, poľnohospodársku daň, daň zo mzdy, daň z umeleckej a literárnej činnosti, daň z motorových vozidiel (cestnú daň), daň z príjmov obyvateľstva, zdanenie (odvody) peňažných ústavov a poisťovní. Zákony Federálneho zhromaždenia upravujú aj poplatky, ktoré majú podľa svojej povahy výlučne alebo prevažne vzťah k zahraničiu alebo súvisia s výkonom pôsobnosti orgánov federácie.

(3) Ostatné dane a poplatky ustanovujú zákony národných rád.

(4) Správa, výkon a kontrola všetkých druhov daní (odvodov) a poplatkov (pokút) patrí ústredným orgánom republík a na základe ich poverenia národným výborom alebo iným orgánom, s výnimkou prípadov, v ktorých na základe výlučnej pôsobnosti Československej socialistickej republiky vyberajú poplatky (pokuty) federálne orgány. Federálne orgány môžu kontrolovať platby pre štátny rozpočet federácie. Zákon Federálneho zhromaždenia môže zveriť rozhodovanie o výnimkách a úľavách orgánom federácie, ak ide o dane a poplatky podľa odseku 2 platené

organizáciami priamo riadenými orgánmi federácie alebo ak ide o poplatky podľa odseku 2 vyberané orgánmi federácie.

Čl. 13

(1) Územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je jednotným colným územím.

(2) Do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí colníctva, colná politika a vydávanie colných taríf.

Čl. 14

(1) V oblasti bankovníctva do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) ustanoviť koncepciu devízovej a úverovej politiky a určovať nástroje na jej uskutočňovanie,
- b) určovať rozsah devízových rezerv a ustanoviť spôsob ich správy.

(2) Postavenie, povinnosti a zodpovednosť Štátnej banky československej, ako aj spôsob jej správy a jej vzťah k orgánom republík ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia. Zákonom Federálneho zhromaždenia sa ustanovuje aj postavenie a právne pomery ostatných bánk.

Čl. 15

V Českej a Slovenskej Federatívnej Republike platí jednotná sústava cien. V oblasti cenovej politiky do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) určovať zásady cenovej politiky a regulácie cien,
- b) určovať ceny surovín, výrobkov a služieb, a to v rozsahu ustanovenom zákonom Federálneho zhromaždenia,

Čl. 16

V oblasti zahraničných hospodárskych vzťahov do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) určovať zásady zahraničnej obchodnej politiky a riadiť jej realizovanie,
- b) zákonodarstvo o úprave vzťahov vznikajúcich pri vykonávaní zahraničného obchodu,
- c) koordinovať hospodársku spoluprácu so zahraničím, predovšetkým so socialistickými štátmi,
- d) organizovať a riadiť zahraničnoobchodnú činnosť,
- e) určovať základné ekonomické nástroje.

Čl. 17

V oblasti priemyslu do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) určovať zásady priemyselnej politiky,
- b) vytvárať podmienky pre zapojenie priemyslu riadeného federáciou i republikami do medzinárodnej priemyselnej kooperácie, špecializácie a výskumu,
- c) koordinovať úlohy vyplývajúce z potrieb obranyschopnosti krajiny.
- d) zriaďovať a riadiť organizácie palív, energetiky, hutníctva a organizácie zaoberajúce sa ťažbou a spracovaním rádioaktívnych surovín a vykonávať v rozsahu ustanovenom zákonmi Federálneho zhromaždenia v týchto odvetviach štátnu správu.

Čl. 18

V oblasti poľnohospodárstva a výživy do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) určovať zásady poľnohospodárskej politiky a politiky výživy ľudu,
- b) koordinovať štátnu intervenčnú politiku v poľnohospodárstve a vo výžive,
- c) jednotná právna úprava vo veciach veterinárnej a rastlinolekárskej starostlivosti, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, poľnohospodárskeho družstevníctva, nákupu a akosti poľnohospodárskych a potravinárskych výrobkov vyžadujúcich jednotný postup v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ako aj jednotná právna úprava zásad organizácie riadenia poľnohospodárstva.

Čl. 19

V oblasti dopravy do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) jednotná právna úprava vo veciach dopravy a dopravných ciest,
- b) určenie štátnych noriem pre technickú spôsobilosť dopravných prostriedkov, zariadení a dopravných ciest,
- c) určenie zásad dopravnej politiky a vypracovanie koncepcie rozvoja dopravnej sústavy,
- d) zriaďovanie a riadenie organizácií odborov železničnej dopravy a civilného letectva, organizácií pre správu diaľnic, organizácií námornej dopravy, a pokiaľ vykonávajú zahraničnú prepravu, aj organizácií riečnej dopravy,
- e) výkon štátnej správy vo veciach železničnej dopravy, civilného letectva, námornej a riečnej plavby a diaľnic.

Čl. 20

V oblasti pôšt a telekomunikácií do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) zákonodarstvo vo veciach pôšt a telekomunikácií,
- b) organizovanie a riadenie jednotnej sústavy pôšt a telekomunikácií,

Čl. 21

(1) V Českej a Slovenskej Federatívnej Republike sa uskutočňuje jednotná vedecká, technická a investičná politika v základných otázkach.

(2) V oblasti vedeckej, technickej a investičnej politiky do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) vypracovanie koncepcie a plánov rozvoja vedy a techniky a ustanovenie spôsobu riadenia vedy a technického rozvoja,
- b) rozvíjanie medzinárodnej spolupráce včítane licenčnej politiky,
- c) ustanovenie jednotnej štátnej investičnej politiky a zásad štátnej bytovej politiky,
- d) jednotná právna úprava vo veciach výskumnej a vývojovej základne, prípravy a realizácie investícií, územného plánovania a stavebného poriadku,
- e) rozhodovanie o investíciách federálneho významu a zabezpečovanie realizácie investícií v odvetviach federálne riadených.

Čl. 21a

V oblasti životného prostredia patrí do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky:

- a) zásadná zákonodarná úprava vo veciach ochrany ovzdušia, vody, pôdy a lesa na základe celostného prístupu ku krajine, ekologických havárií, zneškodňovania odpadov, hospodárenia s druhotnými surovinami a ochrany potravinového reťazca človeka pred cudzorodými látkami; výkon v týchto veciach patrí orgánom republík;
- b) tvorba štátnej ekologickej politiky;
- c) uskutočňovanie medzinárodnej spolupráce a koordinácia medzinárodnej spolupráce v pôsobnosti republík.

Čl. 22

V oblasti práce, miezd a sociálnej politiky do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí určovať jednotné zásady:

- a) pracovnoprávných vzťahov,
- b) mzdovej politiky a regulácie mzdového vývoja,
- c) dôchodkového a nemocenského zabezpečenia,
- d) sociálnej politiky.

Čl. 23

V oblasti sociálno-ekonomických informácií do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí:

- a) určovať metodiku jednotnej sústavy sociálno-ekonomických informácií potrebných na posudzovanie rozvoja federácie a na plnenie povinností vyplývajúcich z medzinárodných záväzkov a organizovať celkový proces tvorby a poskytovania týchto informácií,
- b) určovať rozsah informácií potrebných na sledovanie vývoja hospodárstva, životnej úrovne a vývoja spoločnosti,
- c) určovať spôsob a lehoty na poskytovanie sociálno-ekonomických informácií, ako aj zásady preverovania ich správnosti a vykonávať štatistické zisťovania podľa osobitných potrieb federálnych orgánov,
- d) poskytovať sociálno-ekonomické informácie medzinárodným organizáciám.

Čl. 24

Do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v oblasti vlastníctva, podnikania a rozhodovania sporov vznikajúcich pri podnikateľskej činnosti patria:

- a) úprava vlastníctva,
- b) úprava podnikania občanov a právnických osôb,
- c) úprava vzťahov vznikajúcich pri podnikateľskej a inej hospodárskej činnosti občanov a právnických osôb,
- d) úprava ochrany výroby a obchodu, ako aj záujmov spotrebiteľov, najmä úprava hospodárskej súťaže, priemyselných práv, normalizácie, štátneho skúšobníctva a štátnej inšpekcie, mierovej služby a výkon štátnej správy na uvedených úsekoch vo veciach, pri ktorých to ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia,
- e) zásady ochrany a využitia nerastného bohatstva,
- f) úprava rozhodovania hospodárskych sporov, ako aj rozhodovanie týchto sporov v prípadoch, ktoré ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 25

Orgány Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, na ktoré prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky preniesol dojednávanie niektorých medzinárodných zmlúv, postupujú pri dojednávaní týchto zmlúv, ktoré upravujú medzinárodnú spoluprácu v oblastiach spoločnej pôsobnosti, v spolupráci s orgánmi oboch republík; spolupracujú s nimi aj pri zastupovaní Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v medzinárodných organizáciách, ktoré pôsobia v uvedených oblastiach.

Čl. 26

Do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí jednotná právna úprava matrik, občianskych preukazov, cestovných dokladov, evidencie obyvateľstva a povoľovania pobytu cudzincov.

Čl. 27

(1) Do pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí upravovať postavenie, oprávnenia a ostatné pomery ozbrojených bezpečnostných zborov.

(2) Rozdelenie pôsobnosti medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a obidvoma republikami vo veciach vnútorného poriadku a bezpečnosti upravuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 28

Rozdelenie pôsobnosti medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a obidvoma republikami vo veciach tlače a iných informačných prostriedkov ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 28a

(1) Českej a Slovenskej Federatívnej Republike prislúcha kontrolovať všetky odvetvia i činnosti štátnej a hospodárskej správy spadajúce do jej pôsobnosti.

(2) Českej a Slovenskej Federatívnej Republike ďalej prislúcha v rozsahu ustanovenom zákonom Federálneho zhromaždenia

- a) v súčinnosti s príslušnými orgánmi republík kontrolovať u orgánov a organizácií riadených orgánmi republík, ako sa vykonávajú opatrenia federálnych orgánov,
- b) s vedomím príslušných orgánov republík organizovať spoločné kontrolné akcie federálnych a republikových orgánov a poverovať kontrolné orgány republík vykonávaním kontrol tých odvetví a činností, ktoré inak spadajú do pôsobnosti federácie.

(3) Českej a Slovenskej Federatívnej Republike ďalej prislúcha

- a) metodicky usmerňovať činnosť orgánov pôsobiacich na úseku kontroly,
- b) ustanovovať plány kontrolnej činnosti v rozsahu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia,
- c) určovať jednotné zásady organizácie a výkonu kontrolnej činnosti.

Tretia hlava
FEDERÁLNE ZHROMAŽDENIE

Čl. 29

(1) Najvyšším orgánom štátnej moci a jediným zákonodarným zborom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je Federálne zhromaždenie.

(2) Federálne zhromaždenie tvoria dve snemovne: Snemovňa ľudu a Snemovňa národov. Obidve snemovne sú rovnoprávne.

(3) Na platné uznesenie Federálneho zhromaždenia je potrebné súhlasné uznesenie obidvoch snemovní, ak tento ústavný zákon neustanovuje niečo iné alebo ak nejde o vnútorné veci len jednej snemovne.

Čl. 30

(1) Snemovňa ľudu má 150 poslancov, ktorí sú volení v celej Českej a Slovenskej Federatívnej Republike priamou voľbou.

(2) Poslanec Snemovne ľudu nemôže byť zároveň poslancom Snemovne národov.

(3) Snemovňa ľudu sa volí na obdobie piatich rokov.

(4) Podmienky výkonu volebného práva do Snemovne ľudu a spôsob výkonu volieb a odvolania poslancov ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 31

(1) Snemovňa národov reprezentuje rovné štátoprávne postavenie obidvoch republík.

(2) Snemovňa národov má 150 poslancov, z ktorých sa 75 volí priamou voľbou v Českej republike a 75 priamou voľbou v Slovenskej republike.

(3) Volebné obdobie Snemovne národov sa končí s volebným obdobím Snemovne ľudu.

Čl. 32

(1) Federálne zhromaždenie zasadá najmenej dva razy do roka (jarné zasadanie a jesenné zasadanie).

(2) Federálne zhromaždenie zvoláva na zasadanie a jeho zasadanie vyhlasuje za skončené prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) Ak prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nezvolá jarné zasadanie do konca apríla alebo jesenné zasadanie do konca októbra, zvolá ho Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia. Zasadanie Federálneho zhromaždenia vyhlási v tomto prípade za skončené Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

Čl. 33

(1) Federálne zhromaždenie musí zvolať prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na žiadosť aspoň jednej tretiny poslancov niektorej snemovne.

(2) Ak prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nezvolá Federálne zhromaždenie do 14 dní alebo do ďalšej lehoty uvedenej v žiadosti, zvolá ho Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia. Zasadanie Federálneho zhromaždenia vyhlási v tomto prípade za skončené Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

Čl. 34

(1) Snemovne sa schádzajú na schôdzky na základe uznesenia predsedníctva príslušnej snemovne.

(2) Na spoločné schôdzky sa snemovne schádzajú, ak ide o voľbu prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, o voľbu predsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia, o prerokovanie programového vyhlásenia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a v iných prípadoch, v ktorých sa na tom snemovne uznesú.

Čl. 35

(1) Schôdzky obidvoch snemovní sú spravidla verejné.

(2) Neverejné schôdzky sa môžu konať len v prípadoch ustanovených rokovacím poriadkom Federálneho zhromaždenia.

Čl. 36

(1) Do pôsobnosti Federálneho zhromaždenia patrí najmä:

- a) uznávať sa na Ústave Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a na ústavných a iných zákonoch Federálneho zhromaždenia a zisťovať, ako sa vykonávajú,
- b) rokovať o zásadných otázkach zahraničnej politiky,
- c) rokovať o zásadných otázkach vnútornej politiky,
- d) schvaľovať strednodobý štátny plán rozvoja národného hospodárstva a štátny rozpočet federácie, preverovať ich plnenie a schvaľovať štátny záverečný účet federácie,
- e) voliť prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a rokovať o jeho správach,
- f) rokovať o programovom vyhlásení vlády a kontrolovať jej činnosť a činnosť jej členov, ako aj rokovať o dôvere vláde,
- g) voliť a odvolávať členov Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- h) zriaďovať ústavným zákonom federálne ministerstvá a zriaďovať zákonom iné federálne orgány štátnej správy,

(2) Federálne zhromaždenie sa uznáva o vypovedaní vojny, ak je Česká a Slovenská Federatívna Republika napadnutá alebo ak treba plniť medzinárodné zmluvné záväzky o spoločnej obrane proti napadnutiu.

(3) Medzinárodné politické zmluvy a medzinárodné hospodárske zmluvy všeobecnej povahy, ako aj medzinárodné zmluvy, na vykonanie ktorých je potrebný zákon Federálneho zhromaždenia, vyžadujú pred ratifikáciou súhlas Federálneho zhromaždenia.

(4) Federálne zhromaždenie môže zrušiť nariadenie alebo uznesenie vlády alebo všeobecne záväzný právny predpis federálneho ministerstva alebo iného federálneho ústredného orgánu štátnej správy, ak odporujú ústave alebo inému zákonu Federálneho zhromaždenia.

Čl. 37

(1) Federálne zhromaždenie má zákonodarnú právomoc vo veciach:

- a) zverených týmto ústavným zákonom do výlučnej pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (čl. 7),
- b) patriacich do spoločnej pôsobnosti (čl. 8 a čl. 10 až 28), a to v časti zverenej Českej a Slovenskej Federatívnej Republike.

(2) Federálne zhromaždenie prijíma ďalej zákony, pri ktorých - okrem výnimiek ustanovených ústavnými zákonmi - výkon patrí v plnom rozsahu orgánom republík, a to Zákon o rodine, Občiansky zákonník, Občiansky súdny poriadok, zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, Trestný zákon, Trestný poriadok, zákon o výkone trestu odňatia slobody a o výkone väzby, zákon upravujúci všeobecné konanie pred správnymi orgánmi, zákon o vysokých školách, zákon o zbraniach a streľive, zákon o geodézii a kartografii, zákon o premávke na pozemných komunikáciách. Vykonávanie úkonov podľa Trestného poriadku Zborom národnej bezpečnosti v činoch proti bezpečnosti štátu prislúcha orgánom federácie.

(3) Pokiaľ to vyžaduje jednota právneho poriadku, uskutočňuje Federálne zhromaždenie zásadnú zákonodarnú úpravu vo veciach starostlivosti o zdravie ľudu, bývania a tvorby životného prostredia sústavy základných a stredných všeobecnovzdelávacích i odborných škôl, vo veciach spolčovania a zhromažďovania, národností, autorského práva, o pomeroch cirkví a náboženských spoločností a vo veciach lesného a vodného hospodárstva, vybavovania sťažností a podnetov pracujúcich, ako aj vo veciach sporiteľní a poisťovní.

Čl. 38

(1) Zákon Federálneho zhromaždenia môže zveriť úpravu otázok uvedených v čl. 37 ods. 1 písm. b) a v čl. 37 ods. 2 zákonodarstvu republík.

(2) Pokiaľ federálne zákonodarstvo neupraví v celom rozsahu veci uvedené v čl. 37 ods. 1 písm. b) a v čl. 37 ods. 2, môžu ich národné rady upraviť vlastným zákonodarstvom.

(3) Pokiaľ Federálne zhromaždenie nevydá zásadnú zákonodarnú úpravu vecí uvedených v čl. 37 ods. 3, patrí celá úprava národným radám.

Čl. 39

Výkon vo veciach uvedených v čl. 37 ods. 1 písm. b) sa delí medzi federálne orgány a orgány republík podľa príslušných ustanovení tohto ústavného zákona (čl. 10 až 28).

Čl. 40

(1) Snemovňa ľudu je schopná uznášať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jej poslancov.

(2) Snemovňa národov je schopná uznášať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jej poslancov zvolených v Českej republike i nadpolovičná väčšina poslancov zvolených v Slovenskej republike.

(3) Na platné uznesenie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov v každej snemovni, pokiaľ tento ústavný zákon neustanovuje niečo iné (čl. 41 až 43).

Čl. 41

Na prijatie federálnej ústavy, ústavného zákona Federálneho zhromaždenia a na ich zmenu, na voľbu prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a na uznesenie o vypovedaní vojny je potrebný súhlas trojpäťtinovej väčšiny všetkých poslancov Snemovne ľudu, ako aj súhlas trojpäťtinovej väčšiny všetkých poslancov Snemovne národov zvolených v Českej republike a trojpäťtinovej väčšiny všetkých poslancov Snemovne národov zvolených v Slovenskej republike.

Čl. 42

(1) V prípade, v ktorom podľa tohto ústavného zákona platí zákaz majorizácie, hlasujú v Snemovni národov oddelene poslanci zvolení v Českej republike a poslanci zvolení v Slovenskej republike. Uznesenie je prijaté, ak zaň hlasuje väčšina všetkých poslancov zvolených v Českej

republike a väčšina všetkých poslancov zvolených v Slovenskej republike, ak tento ústavný zákon nevyžaduje kvalifikovanú väčšinu (čl. 41).

(2) Zákaz majorizácie platí pri schvaľovaní:

- a) návrhu zákona o nadobúdaní a strate československého štátneho občianstva,
- b) strednodobých štátnych plánov rozvoja národného hospodárstva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- c) návrhov zákonov upravujúcich otázky uvedené v čl. 10 ods. 2,
- d) návrhov zákonov, ktorými sa ustanovuje spôsob zabezpečenia príjmov štátneho rozpočtu federácie, vzťahy medzi štátnym rozpočtom federácie a štátnymi rozpočtami obidvoch republík, ako aj zásady rozpočtového hospodárenia,
- e) štátnych rozpočtov a záverečných účtov federácie,
- f) návrhov zákonov, ktorými sa zriaďujú účelové fondy zapojené na štátny rozpočet federácie,
- g) návrhov zákonných úprav v otázkach uvedených v čl. 11 ods. 7,
- h) návrhov zákonov, ktorými sa ustanovujú podľa čl. 12 ods. 2 dane, odvody alebo poplatky,
- ch) návrhov zákonných úprav v otázkach uvedených v čl. 13 ods. 2,
- i) návrhov zákonov, ktorými sa upravuje československá mena, a zákonov uvedených v čl. 14 ods. 2,
- j) návrhov zákonných úprav v otázkach uvedených v čl. 15,
- k) návrhov zákonov v oblasti zahraničných hospodárskych vzťahov,
- l) návrhov zákonov vo veciach uvedených v čl. 21 ods. 2 a v čl. 22,
- m) návrhov zákonov, ktorými sa upravuje zriaďovanie, právne pomery a spôsob riadenia hospodárskych organizácií,
- n) návrhov zákonov vydávaných podľa čl. 27 ods. 2, čl. 28, ako aj čl. 28a,
- o) návrhov zákonov, ktorými sa zriaďujú federálne orgány štátnej správy s výnimkou ministerstiev.

(3) Zákaz majorizácie platí aj pri schvaľovaní programového vyhlásenia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a pri hlasovaní o návrhu na vyslovenie dôvery vláde.

Čl. 43

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže požiadať hociktorú snemovňu o vyslovenie dôvery. Návrh na vyslovenie nedôvery vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže podať aspoň jedna pätina poslancov hociktorej snemovne.

(2) Na vyslovenie nedôvery vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov Snemovne ľudu alebo súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov Snemovne národov zvolených v Českej republike alebo súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov Snemovne národov zvolených v Slovenskej republike. V Snemovni národov sa hlasuje podľa mien.

(3) Ustanovenia odsekov 2 a 3 platia aj pre vyslovenie nedôvery jednotlivému členovi vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 44

(1) Každá snemovňa sa musí uznieť o návrhu prijatom druhou snemovňou najneskôr do 3 mesiacov. Ak sa o návrhu neuznesie v tejto lehote, je návrh prijatý.

(2) Ak nedôjde k zhodnému uzneseniu obidvoch snemovní, môžu sa obidve snemovne uznieť na dohodovacom konaní. V takomto prípade zvolí každá snemovňa po 10 zástupcov zo svojich poslancov, ak sa nedohodnú na inom počte, do spoločného výboru pre dohodovacie konanie.

(3) Ak obidve snemovne ani na odporúčanie tohto výboru ani inak neprijmú zhodné uznesenie o návrhu zákona do 5 mesiacov od prvého hlasovania, možno podať ten istý návrh najskôr po uplynutí jedného roka od jeho zamietnutia.

(4) Ak nedôjde k zhodnému uzneseniu obidvoch snemovní o štátnom rozpočte federácie, je dohodovacie konanie podľa odseku 2 povinné. Ak sa nedosiahne dohoda o štátnom rozpočte do začiatku rozpočtového roka, hospodári sa podľa zákonných ustanovení o rozpočtovom provizóriu.

(5) Ak dohodovacie konanie nevedlo k zhodnému uzneseniu obidvoch snemovní, môže dôjsť k rozpusteniu Federálneho zhromaždenia. Voľby vyhlási Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia do 60 dní.

Čl. 45

(1) Návrhy zákonov Federálneho zhromaždenia môžu podávať poslanci Federálneho zhromaždenia, výbory obidvoch snemovní, prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Česká národná rada a Slovenská národná rada.

(2) Zákony Federálneho zhromaždenia podpisuje prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, predseda Federálneho zhromaždenia a predseda vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) Na to, aby zákon Federálneho zhromaždenia nadobudol platnosť, musí byť vyhlásený spôsobom, ktorý ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia. Zákony Federálneho zhromaždenia vyhlasuje Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia do 14 dní po ich schválení.

Čl. 46

Zásady rokovania Federálneho zhromaždenia, vzájomné styky obidvoch snemovní, ako aj styky s vládou a navonok upravuje zákon o rokovanom poriadku Federálneho zhromaždenia. Svoje vnútorné pomery upravuje každá snemovňa vlastným uznesením.

Čl. 47

(1) Výkon poslaneckého mandátu je nezlúčiteľný s výkonom poslaneckého mandátu národnej rady a s výkonom funkcií sudcu, prokurátora, štátneho arbitra, vojaka z povolania, príslušníka Zboru národnej bezpečnosti a Zboru nápravnej výchovy.

(2) Platnosť voľby poslancov overuje príslušná snemovňa. Robí tak na návrh mandátového a imunitného výboru.

Čl. 48

(1) Poslanec Federálneho zhromaždenia skladá na schôdzke svojej snemovne, na ktorej sa zúčastňuje prvý raz, tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Budem dbať na vôľu a záujmy ľudu, spravovať sa ústavou a ostatnými zákonmi a pracovať pre to, aby sa uvádzali do života.“

(2) Odmietnutie sľubu alebo sľub s výhradou má za následok stratu mandátu.

Čl. 49

(1) Snemovňa ľudu a Snemovňa národov, ako aj jednotliví poslanci majú právo interpelovať vládu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a jej členov a klásť im otázky vo veciach ich pôsobnosti. Vláda a jej členovia sú povinní na interpelácie a otázky odpovedať.

(2) Predseda aj ostatní členovia vlády majú právo zúčastniť sa na schôdzkach obidvoch snemovní Federálneho zhromaždenia, ich výborov i na schôdzkach Predsedníctva Federálneho zhromaždenia. Udelí sa im slovo, hocikedy o to požiadajú.

(3) Ak o to požiada niektorá snemovňa, jej výbor alebo Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia, je člen vlády povinný prísť na schôdzku snemovne, jej výboru alebo Predsedníctva Federálneho zhromaždenia.

Čl. 50

Poslanca Federálneho zhromaždenia nemožno trestne ani kárne stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu snemovne, ktorej je členom. Ak snemovňa súhlas odoprie, je stíhanie navždy vylúčené.

Čl. 51

Poslanca Federálneho zhromaždenia nemožno vôbec stíhať pre hlasovanie v snemovni, v jej orgánoch alebo v Predsedníctve Federálneho zhromaždenia. Za výroky pri výkone funkcie poslanca, urobené v niektorej snemovni, v jej orgáne alebo v Predsedníctve Federálneho zhromaždenia, podlieha poslanec len disciplinárnej právomoci svojej snemovne.

Čl. 52

Ak bol poslanec Federálneho zhromaždenia pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, je príslušný orgán povinný to ihneď oznámiť Predsedníctvu Federálneho zhromaždenia. Ak Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia nedá na zadržanie súhlas, musí byť poslanec ihneď prepustený.

Čl. 53

Poslanec Federálneho zhromaždenia môže odoprieť svedectvo o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj keď prestal byť poslancom.

Čl. 54

Každá snemovňa volí svoje predsedníctvo, ktoré sa skladá z 3 až 6 poslancov.

Čl. 55

Každá snemovňa zriaďuje výbory ako svoje iniciatívne a kontrolné orgány a volí ich predsedov a ostatných členov.

Čl. 56

(1) Obidve snemovne Federálneho zhromaždenia volia zo svojich členov Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

(2) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia má 40 členov, z ktorých 20 volí Snemovňa ľudu a 20 Snemovňa národov. Snemovňa národov volí 10 členov z poslancov zvolených v Českej republike a 10 členov z poslancov zvolených v Slovenskej republike.

(3) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia zostáva vo svojej funkcii aj po uplynutí volebného obdobia, dokiaľ si novozvolené Federálne zhromaždenie nezvolí svoje predsedníctvo.

(4) Členovia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia sú zodpovední snemovni Federálneho zhromaždenia, ktorá ich zvolila. Snemovňa ich môže hocikedy odvolať.

(5) Predsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia volí Snemovňa ľudu a Snemovňa národov z členov Predsedníctva Federálneho zhromaždenia. Ak sa predsedom Federálneho zhromaždenia stane poslanec, ktorý je občanom Českej republiky, zvolí sa za prvého podpredsedu poslanec, ktorý je občanom Slovenskej republiky alebo naopak.

Čl. 57

(1) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých svojich členov.

(2) Ustanovenie čl. 42 o zákaze majorizácie platí aj pre uznávanie Predsedníctva Federálneho zhromaždenia.

Čl. 58

(1) V čase, keď Federálne zhromaždenie nezasadá buď preto, že zasadanie je skončené, alebo preto, že uplynulo volebné obdobie, vykonáva pôsobnosť Federálneho zhromaždenia Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia. Nepatrí mu však voliť prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, prijímať a meniť ústavné zákony, uznávať sa na štátnom rozpočte federácie, vypovedávať vojnu a vyslovovať nedôveru vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ani jej členovi.

(2) V čase, keď Federálne zhromaždenie pre mimoriadne príčiny nezasadá, vykonáva Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia všetku jeho pôsobnosť s výnimkou práva meniť Ústavu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a voliť jej prezidenta.

(3) Neodkladné opatrenia, na ktoré by bol potrebný zákon, robí Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia vo forme zákonných opatrení, ktoré podpisuje prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, predseda Federálneho zhromaždenia a predseda vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Zákonné opatrenia sa vyhlasujú rovnako ako zákony.

(4) Opatrenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia podľa odsekov 1 až 3 musia byť schválené na najbližšom zasadaní Federálneho zhromaždenia; inak strácajú ďalšiu platnosť.

(5) O vypovedaní vojny sa môže Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia uznávať, len ak je zasadanie Federálneho zhromaždenia znemožnené pre mimoriadne príčiny. Na platnosť uznesenia je potrebný súhlas troch pätín všetkých členov Predsedníctva Federálneho zhromaždenia, ktorí sú občanmi Českej republiky, a súhlas troch pätín všetkých členov Predsedníctva Federálneho zhromaždenia, ktorí sú občanmi Slovenskej republiky.

(6) Predsedníctvu Federálneho zhromaždenia patrí v čase, keď vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vykonáva funkciu prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vymenúvať a odvolávať vládu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a jej členov a poverovať ich riadením ministerstiev a iných federálnych ústredných orgánov.

Čl. 59

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia vyhlasuje voľby do Federálneho zhromaždenia.

Štvrtá hlava
PREZIDENT ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

Čl. 60

(1) Na čele Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je prezident. Volí ho Federálne zhromaždenie.

(2) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je za výkon svojej funkcie zodpovedný Federálnemu zhromaždeniu.

Čl. 61

(1) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky:

- a) zastupuje Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku navonok, dojednáva a ratifikuje medzinárodné zmluvy; dojednávanie medzinárodných zmlúv, na ktoré nie je potrebný súhlas Federálneho zhromaždenia, môže prezident preniesť na vládu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo s jej súhlasom na jej jednotlivých členov;
- b) prijíma a poveruje vyslancov;
- c) zvoláva zasadania Federálneho zhromaždenia a vyhlasuje jeho zasadanie za skončené;
- d) môže rozpustiť Federálne zhromaždenie, ak ide o prípad uvedený v čl. 44 ods. 5;
- e) podpisuje zákony Federálneho zhromaždenia a zákonné opatrenia jeho predsedníctva;
- f) má právo podávať Federálnemu zhromaždeniu správy o stave Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a o závažných politických otázkach, predkladať mu návrhy potrebných opatrení a byť prítomný na schôdzkach snemovní Federálneho zhromaždenia;
- g) vymenúva a odvoláva predsedu a ostatných členov vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a poveruje ich riadením federálnych ministerstiev a iných federálnych ústredných orgánov;
- h) má právo byť prítomný na schôdzkach vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a predsedáť jej, vyžadovať si od vlády a od jej jednotlivých členov správy a prerokúvať s vládou alebo s jej členmi otázky, ktoré treba riešiť;
- ch) vymenúva vyšších štátnych funkcionárov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zákon; vymenúva a povyšuje generálov, vymenúva na návrh príslušných orgánov Českej republiky a Slovenskej republiky profesorov a rektorov vysokých škôl;
- i) prepožičiava vyznamenania, ak na to nespĺnomocní iný orgán;
- j) má právo udeľovať amnestiu, odpúšťať a zmierňovať tresty uložené trestnými súdmi a nariaďovať, aby sa súdne trestné konanie nezačínalo alebo aby sa v ňom nepokračovalo, a zahľadáť odsúdenie;
- k) je hlavným veliteľom ozbrojených síl;
- l) vyhlasuje na návrh vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vojnový stav a na základe rozhodnutia Federálneho zhromaždenia vypovedáva vojnu, ak je Česká a Slovenská Federatívna Republika napadnutá alebo ak treba plniť medzinárodné zmluvné záväzky o spoločnej obrane proti napadnutiu.

(2) Prezidentovi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky patrí vykonávať aj právomoci, ktoré nie sú výslovne v tomto ústavnom zákone uvedené, ak tak ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 62

(1) Za prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže byť zvolený každý občan voliteľný za poslanca Federálneho zhromaždenia.

(2) Prezident je volený na obdobie piatich rokov. Výkonu svojej funkcie sa ujíma po zložení sľubu. Funkčné obdobie prezidenta zvoleného po slobodných, demokratických voľbách do Federálneho zhromaždenia v roku 1990 však bude trvať 24 mesiacov.

(3) Voľba prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa koná v posledných 14 dňoch funkčného obdobia prezidenta. Ak sa úrad prezidenta uvoľní pred skončením volebného obdobia, koná sa voľba najneskôr do 40 dní, v tomto prípade sa koná voľba verejným hlasovaním. Funkčné obdobie takto zvoleného prezidenta sa končí do 40 dní po ustanovení nového Federálneho zhromaždenia zvoleného v slobodných, demokratických voľbách.

(4) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nemôže byť zároveň poslancom nijakého zastupiteľského zboru, členom vlády, ani Ústavného súdu, ani sudcom.

(5) Ak bude za prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zvolený poslanec, člen vlády alebo Ústavného súdu alebo sudca, prestane odo dňa svojho zvolenia vykonávať doterajšiu funkciu. Dňom zloženia sľubu zaniká jeho mandát, členstvo vo vláde alebo v Ústavnom súde alebo funkcia sudcu.

Čl. 63

Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky skladá pred Federálnym zhromaždením tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Budem dbať o blaho národov a národností v nej žijúcich, svoje povinnosti budem konať podľa vôle ľudu a v záujme ľudu a zachovávať ústavu a ostatné zákony.“

Čl. 64

(1) Ak sa uvoľní úrad prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a nový prezident ešte nie je zvolený a nezložil sľub, takisto ak prezident nemôže svoj úrad zo závažných dôvodov vykonávať, patrí výkon jeho funkcií vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Vláda môže v takomto prípade poveriť svojho predsedu výkonom niektorých právomocí prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky; na predsedu vlády prechádza v tom čase hlavné velenie nad ozbrojenými silami.

(2) Ak prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nemôže vykonávať svoj úrad (odsek 1) dlhší čas ako 1 rok, Federálne zhromaždenie môže zvoliť nového prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na nové funkčné obdobie.

Čl. 65

Prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nemožno súdne stíhať pre konanie spojené s výkonom jeho funkcie.

Piata hlava**VLÁDA ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY****Čl. 66**

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je najvyšším výkonným orgánom štátnej moci Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 67

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa skladá z predsedu, podpredsedov, ministrov.

(2) Funkcia člena vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je nezlučiteľná s funkciou člena Predsedníctva Federálneho zhromaždenia a s funkciou člena Ústavného súdu.

Čl. 68

Členovia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky skladajú do rúk prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Svoje povinnosti budem plniť podľa vôle ľudu a v záujme ľudu. Budem zachovávať Ústavu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a ostatné zákony a budem pracovať pre to, aby sa uvádzali do života.“

Čl. 69

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je povinná po svojom vymenovaní predstúpiť pred Federálne zhromaždenie na jeho najbližšej schôdzke, predložiť mu svoj program a požiadať ho o vyslovenie dôvery.

Čl. 70

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je za výkon svojej funkcie zodpovedná Federálnemu zhromaždeniu; každá z obidvoch snemovní jej môže vysloviť nedôveru.

(2) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže hocikedy požiadať Federálne zhromaždenie o vyslovenie dôvery.

Čl. 71

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže podať demisiu do rúk prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Ak snemovňa Federálneho zhromaždenia vysloví vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nedôveru, alebo ak jej odoprie vysloviť dôveru, prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vládu odvolá.

(3) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podá demisiu vždy po ustavujúcej schôdzke novozvoleného Federálneho zhromaždenia.

Čl. 72

Ak prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky demisiu vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky prijme, poverí ju vykonávaním jej funkcií dočasne až do vymenovania novej vlády.

Čl. 73

(1) Člen vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže podať demisiu do rúk prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Snemovňa ľudu alebo Snemovňa národov Federálneho zhromaždenia môžu vysloviť nedôveru i jednotlivému členovi vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. V tomto prípade prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky člena vlády odvolá.

Čl. 74

Ak prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky demisiu člena vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky prijme, môže určiť, ktorý z členov vlády povedie dočasne veci doteraz spravované členom vlády, ktorého demisiu prijal.

Čl. 75

Na platnosť uznesenia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých jej členov.

Čl. 76

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zabezpečuje plnenie úloh federácie v oblasti obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, upevňovania bezpečnosti krajiny, rozvíjania mierovej zahraničnej politiky, v oblasti hospodárskej výstavby a v ďalších oblastiach pôsobnosti federácie. Na tento cieľ zabezpečuje plnenie zákonov Federálneho zhromaždenia, zjednocuje, riadi a kontroluje činnosť federálnych ministerstiev a ostatných federálnych ústredných orgánov.

(2) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky pri zabezpečovaní plnenia úloh federácie sa zaoberá aj zásadnými a koncepcnými otázkami celospoločenského významu aj v tých oblastiach, ktoré patria do pôsobnosti republík, a koordinuje riešenia otázok vyplývajúcich z potreby jednotného zabezpečovania štátnej politiky federácie na celom území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky; po dohode s vládami Českej republiky a Slovenskej republiky môže na tento cieľ zriaďovať potrebné koordinačné orgány vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 77

(1) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhoduje v zbere najmä:

- a) o návrhoch zákonov Federálneho zhromaždenia,
- b) o vládných nariadeniach,
- c) o vykonávaní programového vyhlásenia vlády,
- d) o zásadných otázkach vnútornej a zahraničnej politiky,
- e) o návrhoch štátnych plánov rozvoja národného hospodárstva, štátneho rozpočtu a záverečného účtu federácie,
- f) o zásadných hospodárskych opatreniach na zabezpečenie hospodárskej politiky,
- g) o vymenúvaní funkcionárov v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia,
- h) o tom, že požiada Federálne zhromaždenie o vyslovenie dôvery,
- ch) o ďalších otázkach, ak to ustanovuje zákon Federálneho zhromaždenia.

(2) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže na výkon svojej bežnej rozhodovacej činnosti zriaďiť ako svoj orgán Predsedníctvo vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vymedziť mu pôsobnosť a ustanoviť zásady jeho konania.

Čl. 78

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky spolupracuje s vládami obidvoch republík pri dojednávani medzinárodných zmlúv, ktorých vykonanie patrí do pôsobnosti republík; spolupracuje

s nimi aj pri zastupovaní Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v medzinárodných organizáciách pôsobiacich v oblasti pôsobnosti republík.

Čl. 79

Na vykonanie zákona Federálneho zhromaždenia a v jeho medziach môže vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vydávať nariadenia, ak ide o úpravu otázok, ktoré spadajú do pôsobnosti federácie.

Čl. 80

Federálne ministerstvá a ostatné federálne ústredné orgány môžu na základe zákonov Federálneho zhromaždenia a v ich medziach vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to zákonom splnomocnené.

Čl. 81

(1) Federálne ministerstvá pôsobia v oblasti výlučnej pôsobnosti federácie a v oblasti pôsobnosti spoločnej.

(2) Federálne ministerstvá sa zriaďujú ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia.

Čl. 83

Okrem federálnych ministerstiev pôsobia v oblasti pôsobnosti federácie ďalšie federálne orgány štátnej správy, ktoré sa zriaďujú zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Čl. 84

Štátne orgány republík vykonávajú zákony Federálneho zhromaždenia na území republík, pokiaľ ich vykonaním nie sú poverené príslušné federálne orgány.

Čl. 85

Pokiaľ správne orgány republík vykonávajú pôsobnosť vo veciach spadajúcich do pôsobnosti federácie, sú povinné sa spravovať smernicami orgánov federálnej správy.

Čl. 85a

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je oprávnená zastaviť výkon opatrenia vlády republiky, prípadne ho zrušiť, ak odporuje opatreniam vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktoré boli vydané v rámci pôsobnosti federácie.

Šiesta hlava

ÚSTAVNÝ SÚD ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

Čl. 86

(1) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

(2) Členovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní nezávislí a rozhodujú len na základe Ústavy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a zákonov Federálneho zhromaždenia.

Čl. 87

Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhoduje:

a) o súlade zákonov Federálneho zhromaždenia a zákonných opatrení jeho predsedníctva s Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

- b) o súlade ústavných zákonov Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady s Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a o súlade zákonov národných rád s Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- c) o súlade nariadení vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a všeobecne záväzných právnych predpisov federálnych ministerstiev a ostatných federálnych orgánov štátnej správy i o súlade nariadení vlád republík a všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy republík s Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Čl. 88

Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rieši kompetenčné spory:

- a) medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a orgánmi jednej alebo oboch republík,
- b) medzi orgánmi oboch republík.

Čl. 89

Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže dávať podnety na zdokonalenie zákonodarstva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ako aj zákonodarstva republík.

Čl. 90

(1) Ak Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zistí, že je nesúlad medzi predpismi v zmysle čl. 87, vysloví, že dotknuté predpisy, ich časť, prípadne niektoré ustanovenia strácajú účinnosť; príslušné orgány sú povinné do 6 mesiacov od uverejnenia nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky dať dotknuté predpisy do súladu s Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, prípadne s inými zákonmi Federálneho zhromaždenia. Ak tak neurobia, strácajú dotknuté predpisy, ich časti alebo ustanovenia platnosť po 6 mesiacoch od uverejnenia nálezu.

(2) Nález Ústavného súdu sa uverejní v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

Čl. 91

Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhoduje o sťažnostiach proti neovereniu mandátu poslanca Federálneho zhromaždenia a proti výroku, že došlo k odvolaniu poslanca, ako aj proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie kandidáta.

Čl. 92

Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhoduje o ochrane ústavou zaručených práv a slobôd, ak sú porušené rozhodnutím alebo inými zásahmi federálnych orgánov, ak zákon neposkytuje inú súdnu ochranu.

Čl. 93

(1) Ústavný súd začína konanie vždy, ak návrh podá:

- a) snemovňa Federálneho zhromaždenia, Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia, vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo iný federálny orgán,
- b) Česká národná rada, jej predsedníctvo, Slovenská národná rada, jej predsedníctvo alebo vláda republiky,
- c) súd,

- d) generálny prokurátor,
- e) občan v prípadoch uvedených v čl. 91.

(2) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže začať konanie na základe vlastného rozhodnutia.

(3) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže začať konanie aj na podnet občanov a organizácií.

Čl. 94

(1) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa skladá z 12 členov, z ktorých je 8 sudcov a 4 náhradníci. Ústavný súd rozhoduje v senátoch.

(2) Za člena Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže byť zvolený občan, ktorý je voliteľný do Federálneho zhromaždenia, dovŕšil 35 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a je najmenej 10 rokov činný v právnickom povolání.

(3) Členov Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky volí Federálne zhromaždenie na obdobie 7 rokov. Sudca Ústavného súdu môže byť zvolený najviac na dve volebné obdobia za sebou.

(4) Štyria sudcovia a dvaja náhradníci sú volení z občanov Českej republiky a štyria sudcovia a dvaja náhradníci sú volení z občanov Slovenskej republiky.

Čl. 95

(1) Predsedu a podpredsedu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky volí z členov Ústavného súdu Federálne zhromaždenie.

(2) Ak je predseda Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky občanom Českej republiky, bude zvolený za podpredsedu občan Slovenskej republiky alebo naopak.

Čl. 96

(1) Predseda Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky povoláva náhradníkov do funkcie sudcu v prípade ochorenia, zaneprázdnenia alebo pri strate sudcovskej funkcie niektorého sudcu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Pri strate sudcovskej funkcie niektorého sudcu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa náhradník stane trvale sudcom až do skončenia volebného obdobia Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 97

(1) Členovia Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky majú imunitu obdobne ako poslanci Federálneho zhromaždenia.

(2) Súhlas na trestné alebo kárne stíhanie člena Ústavného súdu alebo na jeho vzatie do väzby dáva Ústavný súd.

Čl. 98

(1) Funkcia člena Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je nezlučiteľná s funkciou poslanca Federálneho zhromaždenia, Českej národnej rady, Slovenskej národnej rady, s členstvom vo vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládach republík alebo s funkciou v správnom alebo hospodárskom aparáte.

(2) Zákon Federálneho zhromaždenia môže ustanoviť nezlučiteľnosť funkcie člena Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky s ďalšími funkciami.

Čl. 99

Člen Ústavného súdu Česko-slovenskej federatívnej republiky sa môže svojej funkcie vzdať. Federálne zhromaždenie ho môže odvolať na základe kárneho konania alebo na základe rozsudku v trestnej veci. Federálne zhromaždenie môže sudcu odvolať aj v prípade, ak sa nezúčastňuje na konaní súdu viac ako jeden rok, ak to konštatovalo plénum Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Čl. 100

Podrobnosti o pôsobnosti a organizácii Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a spôsob konania pred ním upraví zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 101

V Českej republike a v Slovenskej republike pôsobia ústavné sudy republík. Ich pôsobnosť a zásady organizácie ustanovujú ústavné zákony národných rád.

Siedma hlava

ŠTÁTNE ORGÁNY ČESKEJ REPUBLIKY A SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Prvý oddiel

Česká národná rada a Slovenská národná rada

Čl. 102

(1) Predstaviteľom národnej zvrchovanosti a svojbytnosti českého národa a najvyšším orgánom štátnej moci v Českej republike je Česká národná rada.

(2) Predstaviteľom národnej zvrchovanosti a svojbytnosti slovenského národa a najvyšším orgánom štátnej moci v Slovenskej republike je Slovenská národná rada.

(3) Národná rada je najvyšším zastupiteľským zborom republiky a jej jediným zákonodarným orgánom.

Čl. 103

(1) Počet poslancov Českej národnej rady ustanoví ústavný zákon Českej národnej rady. Počet poslancov Slovenskej národnej rady ustanoví ústavný zákon Slovenskej národnej rady.

(2) Národná rada sa volí na obdobie piatich rokov.

(3) Podmienky výkonu volebného práva do národnej rady a spôsob výkonu volieb a odvolania poslancov ustanovuje zákon národnej rady.

Čl. 104

(1) Národná rada zasadá najmenej dva razy do roka (jarné zasadanie a jesenné zasadanie).

(2) Národnú radu zvoláva na zasadania a jej zasadania vyhlasuje za skončené predsedníctvo národnej rady.

(3) Národnú radu musí zvolať jej predsedníctvo na žiadosť aspoň jednej tretiny poslancov. Predsedníctvo národnej rady zvolá zasadanie do 14 dní alebo do ďalšej lehoty uvedenej v žiadosti.

Čl. 105

Jednotlivé schôdzky národnej rady zvoláva jej predseda.

Čl. 106

(1) Schôdzky národnej rady sú spravidla verejné.

(2) Neverejné schôdzky sa môžu konať len v prípadoch ustanovených rokovacím poriadkom národnej rady.

Čl. 107

(1) Do pôsobnosti národnej rady patrí najmä:

- a) uznášať sa na ústavných a iných zákonoch republiky a sledovať, ako ich orgány republiky vykonávajú,
- b) dávať súhlas na medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie je potrebný zákon národnej rady,
- c) rokovať o zásadných otázkach vnútornej politiky,
- d) schvaľovať strednodobý štátny plán rozvoja národného hospodárstva a štátny rozpočet republiky, preverovať ich plnenie a schvaľovať štátny záverečný účet republiky,
- e) voliť a odvolávať predsedu národnej rady a ostatných členov predsedníctva národnej rady,
- f) rokovať o programovom vyhlásení vlády republiky a kontrolovať jej činnosť a činnosť jej členov, ako aj rokovať o dôvere vláde,
- g) zriaďovať zákonom ministerstvá a iné ústredné orgány štátnej správy republiky,
- h) voliť a odvolávať členov Ústavného súdu republiky.

(2) Národná rada môže zrušiť nariadenie alebo uznesenie vlády republiky alebo všeobecne záväzný právny predpis ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy republiky, ak odporujú ústave alebo inému zákonu národnej rady.

Čl. 108

Národná rada ako najvyšší zastupiteľský orgán republiky sa zaoberá podnetmi národných výborov, rokuje o ich činnosti a uznáša sa na opatreniach týkajúcich sa ich výstavby.

Čl. 109

(1) Národná rada je schopná uznášať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých jej poslancov.

(2) Na platné uznesenie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov.

(3) Na prijatie ústavného zákona je potrebný súhlas trojpätinovej väčšiny všetkých poslancov národnej rady.

Čl. 110

(1) Vláda republiky môže požiadať národnú radu o vyslovenie dôvery. Návrh na vyslovenie nedôvery vláde môže podať aspoň jedna pätina poslancov národnej rady.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre vyslovenie nedôvery jednotlivému členovi vlády republiky.

Čl. 111

(1) Návrhy zákonov môžu podávať poslanci národnej rady, výbory národnej rady a vláda republiky.

(2) Zákony národnej rady podpisuje predseda národnej rady a predseda vlády republiky.

(3) Aby zákon národnej rady nadobudol platnosť, musí byť vyhlásený spôsobom, ktorý ustanovuje zákon národnej rady. Zákony národnej rady vyhlasuje predsedníctvo národnej rady do 14 dní po ich schválení.

Čl. 112

Zásady rokovania národnej rady, jej styky s vládou a navonok upravuje zákon o rokovacom poriadku národnej rady.

Čl. 113

(1) Výkon poslaneckého mandátu je nezlúčiteľný s výkonom poslaneckého mandátu Federálneho zhromaždenia a s výkonom funkcií sudcu, prokurátora, štátneho arbitra, vojaka z povolania, príslušníka Zboru národnej bezpečnosti a Zboru nápravnej výchovy.

(2) Platnosť voľby poslancov overuje národná rada. Robí tak na návrh svojho mandátového a imunitného výboru.

Čl. 114

(1) Poslanec skladá na schôdzke národnej rady, na ktorej sa zúčastňuje prvý raz, sľub.

(2) Poslanec Českej národnej rady skladá sľub, ktorého znenie ustanoví ústavný zákon Českej národnej rady.

(3) Poslanec Slovenskej národnej rady skladá sľub, ktorého znenie ustanoví ústavný zákon Slovenskej národnej rady.

(4) Odmietnutie sľubu alebo sľub s výhradou má za následok stratu mandátu.

Čl. 115

(1) Národná rada i jednotliví poslanci majú právo interpelovať vládu republiky a jej členov a klásť im otázky vo veciach ich pôsobnosti. Vláda a jej členovia sú povinní na interpelácie a otázky odpovedať.

(2) Predseda i ostatní členovia vlády republiky majú právo zúčastniť sa na schôdzkach národnej rady, jej predsedníctva a výborov. Udelí sa im slovo, hocikedy o to požiadajú.

(3) Ak o to požiada národná rada, jej predsedníctvo alebo výbor, je člen vlády povinný prísť na schôdzku národnej rady, jej predsedníctva alebo výboru.

Čl. 116

(1) Poslanca nemožno trestne ani kárne stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu národnej rady. Ak národná rada súhlas odoprie, je stíhanie navždy vylúčené.

(2) Poslanca národnej rady nemožno vôbec stíhať pre hlasovanie v národnej rade alebo v jej orgánoch. Za výroky pri výkone funkcie poslanca, urobené v národnej rade alebo v jej orgáne, poslanec podlieha len disciplinárnej právomoci národnej rady.

(3) Ak bol poslanec pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, je príslušný orgán povinný to ihneď oznámiť predsedníctvu národnej rady. Ak predsedníctvo národnej rady súhlas nedá, musí byť poslanec ihneď prepustený.

Čl. 117

Poslanec národnej rady môže odoprieť svedectvo vo veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj keď prestal byť poslancom.

Čl. 118

Národná rada zriaďuje si výbory ako svoje iniciatívne a kontrolné orgány a volí ich predsedov a ostatných členov.

Čl. 119

(1) Národná rada volí zo svojich členov predsedníctvo národnej rady.

(2) Predsedníctvo národnej rady sa skladá z predsedu, podpredsedov a z ďalších členov. Počet členov predsedníctva určuje národná rada.

(3) Predsedníctvo národnej rady zostáva vo svojej funkcii aj po uplynutí volebného obdobia, dokiaľ si novozvolená národná rada nezvolí svoje predsedníctvo.

(4) Predsedníctvo národnej rady i jeho členovia sú zodpovední národnej rade. Národná rada ich môže hocikedy odvolať.

Čl. 120

Predsedníctvo národnej rady sa uznáša nadpolovičnou väčšinou všetkých svojich členov.

Čl. 121

(1) V čase, keď národná rada nezasadá buď preto, že zasadanie je skončené, alebo preto, že volebné obdobie uplynulo, vykonáva pôsobnosť národnej rady predsedníctvo národnej rady. Nepatrí mu však prijímať a meniť ústavné zákony a uznášať sa na štátnom rozpočte republiky.

(2) V čase, keď národná rada nezasadá pre mimoriadne príčiny, vykonáva predsedníctvo národnej rady všetku jej pôsobnosť s výnimkou práva prijímať a meniť ústavné zákony.

(3) Neodkladné opatrenia, na ktoré by bol potrebný zákon, robí predsedníctvo národnej rady vo forme zákonných opatrení, ktoré podpisuje predseda národnej rady a predseda vlády republiky. Zákonné opatrenia sa vyhlasujú rovnako ako zákony.

(4) Opatrenia predsedníctva národnej rady podľa odsekov 1 až 3 musia byť schválené na najbližšom zasadaní národnej rady, ináč strácajú ďalšiu platnosť.

Čl. 122

(1) Do pôsobnosti predsedníctva národnej rady ďalej patrí:

- a) vymenúvať a odvolávať predsedu a ostatných členov vlády republiky a poverovať ich riadením ministerstiev a iných ústredných orgánov,
- b) vymenúvať štátnych funkcionárov v prípadoch, v ktorých mu to zveruje zákon,
- c) udeľovať ceny a prepožičiavať vyznamenania podľa zákonov republiky.

(2) Predsedníctvo národnej rady vyhlasuje voľby do národnej rady a všeobecné voľby do národných výborov.

Čl. 123

Predseda národnej rady:

- a) zastupuje národnú radu navonok,
- b) podpisuje zákony národnej rady a zákonné opatrenia jej predsedníctva,
- c) prijíma sľub členov vlády republiky,
- d) zvoláva a vedie schôdzky národnej rady.

Druhý oddiel

Vláda Českej republiky a vláda Slovenskej republiky

Čl. 124

Vláda republiky je najvyšším výkonným orgánom štátnej moci republiky.

Čl. 125

(1) Vláda republiky sa skladá z predsedu, podpredsedov a ministrov.

(2) Funkcia člena vlády je nezlučiteľná s funkciou člena predsedníctva národnej rady a s funkciou člena Ústavného súdu.

Čl. 126

(1) Členovia vlády Českej republiky skladajú do rúk predsedu Českej národnej rady sľub, ktorého znenie ustanoví ústavný zákon Českej národnej rady.

(2) Členovia vlády Slovenskej republiky skladajú do rúk predsedu Slovenskej národnej rady sľub, ktorého znenie ustanoví ústavný zákon Slovenskej národnej rady.

Čl. 127

Vláda republiky je povinná po svojom vymenovaní predstúpiť pred národnú radu na jej najbližšej schôdzke, predložiť jej svoj program a požiadať ju o vyslovenie dôvery.

Čl. 128

(1) Vláda republiky je za výkon svojej funkcie zodpovedná národnej rade, ktorá jej môže vysloviť nedôveru.

(2) Vláda republiky môže hocikedy požiadať národnú radu o vyslovenie dôvery.

Čl. 129

(1) Vláda republiky môže podať demisiu predsedníctvu národnej rady.

(2) Ak národná rada vysloví vláde republiky nedôveru alebo ak zamietne jej návrh na vyslovenie dôvery, predsedníctvo národnej rady vládu republiky odvolá.

(3) Vláda republiky podá demisiu vždy po ustavujúcej schôdzke novozvolenej národnej rady.

Čl. 130

Ak predsedníctvo národnej rady demisiu vlády prijme, poverí ju vykonávaním jej funkcií dočasne ďalej až do vymenovania novej vlády.

Čl. 131

(1) Člen vlády republiky môže podať predsedníctvu národnej rady demisiu.

(2) Národná rada môže vysloviť nedôveru jednotlivým členom vlády republiky. V tomto prípade predsedníctvo národnej rady člena vlády odvolá.

Čl. 132

Ak predsedníctvo národnej rady demisiu člena vlády republiky prijme, môže určiť, ktorý z členov vlády povedie dočasne veci doteraz spravované členom vlády, ktorého demisiu prijalo.

Čl. 133

Vláda republiky rozhoduje v zbore, ktorý je schopný uznášať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jej členov. Na platnosť uznesenia je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov vlády.

Čl. 134

Vláda republiky organizuje a zabezpečuje plnenie úloh v oblasti hospodárskej, kultúrnej a sociálnej výstavby republiky, ako aj v ďalších oblastiach patriacich podľa tohto ústavného zákona republike. Na tento cieľ vláda republiky zabezpečuje plnenie zákonov, zjednocuje, riadi a kontroluje činnosť ministerstiev a ostatných orgánov štátnej správy republiky, sleduje a zabezpečuje plnenie svojich nariadení a uznesení.

Čl. 135

(1) Vláde republiky patrí všetka vládna a výkonná právomoc vyplývajúca zo zákonodarnej pôsobnosti národnej rady.

(2) Do pôsobnosti vlády republiky patria ďalej veci, ktoré podľa tohto ústavného zákona upravujú zákony Federálneho zhromaždenia, ak ich výkon patrí vládam republík (čl. 37 ods. 2).

(3) Do pôsobnosti vlády republiky patria aj veci vymedzené v rámci spoločných vecí vládam republík podľa čl. 8 a čl. 10 až 28 tohto ústavného zákona.

Čl. 136

Vláda republiky riadi a kontroluje činnosť národných výborov.

Čl. 137

(1) Vláda republiky rozhoduje v zbore najmä:

- a) o návrhoch zákonov,
- b) o vládných nariadeniach,
- c) o vykonávaní programového vyhlásenia vlády,
- d) o súhlase s medzinárodnými zmluvami, ktorých vykonávanie patrí do pôsobnosti republiky,
- e) o návrhoch štátnych plánov rozvoja národného hospodárstva, štátneho rozpočtu a záverečného účtu republiky,

- f) o zásadných hospodárskych opatreniach na zabezpečenie hospodárskej politiky,
- g) o vymenúvaní funkcionárov v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zákon,
- h) o tom, že požiada národnú radu o vyslovenie dôvery,
- ch) o ďalších otázkach, ak to ustanovuje zákon národnej rady.

(2) Vláda Českej republiky a vláda Slovenskej republiky môže na výkon svojej bežnej rozhodovacej činnosti zriadiť ako svoj orgán Predsedníctvo vlády a vymedziť mu pôsobnosť a ustanoviť zásady jeho konania.

Čl. 138

Na vykonanie zákona národnej rady a v jeho medziach môže vláda republiky vydávať nariadenia. Takisto môže vydávať nariadenia na vykonanie zákona Federálneho zhromaždenia, ak ju na to splnomocní.

Čl. 139

Ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy republiky môžu na základe zákonov Federálneho zhromaždenia i zákonov národnej rady a v ich medziach vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to zákonom splnomocnené.

Ôsma hlava

VŠEOBECNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Čl. 140

- (1) Územie Českej republiky tvorí doterajšie územie českých krajov.
- (2) Územie Slovenskej republiky tvorí doterajšie územie Slovenska.
- (3) Územné členenie republík ustanovujú zákony národných rád.

Čl. 141

(1) Hlavným mestom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a pravidelným sídlom jej orgánov je Praha. Postavenie Prahy ako hlavného mesta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky upraví zákon Federálneho zhromaždenia.

- (2) Hlavným mestom Českej republiky a pravidelným sídlom jej orgánov je Praha.
- (3) Hlavným mestom Slovenskej republiky a pravidelným sídlom jej orgánov je Bratislava.

Čl. 142

(1) Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže byť zmenená iba ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia.

(2) Spolu s prijatím Ústavy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky prijmú obidve republiky vlastné ústavy. Do prijatia Ústavy Českej republiky a Ústavy Slovenskej republiky sa ústavné pomery týchto republík spravujú týmto ústavným zákonom a ostatnými ústavnými predpismi.

(3) Zákony Federálneho zhromaždenia, zákony národných rád ani iné právne predpisy federálnych orgánov a orgánov republík nesmú odporovať ústave a ústavným zákonom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Výklad a používanie všetkých právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou a s ústavnými zákonmi federácie.

(4) Zákony národných rád ani iné právne predpisy republík nesmú odporovať ústavným zákonom národných rád. Výklad a používanie všetkých právnych predpisov republiky musí byť v súlade s ústavnými zákonmi národnej rady.

Čl. 143

(1) Zrušujú sa ustanovenia čl. 1 ods. 2 a čl. 12, ďalej ustanovenia tretej, štvrtej, piatej a šiestej hlavy (čl. 39 až 85), ako aj ustanovenia článkov 107 až 109 a článku 111 ústavy (ústavný zákon č. 100/1960 Zb.).

(2) Kde sa v ustanoveniach ústavy a iných zákonov hovorí o Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, rozumie sa tým podľa povahy veci aj Česká republika a Slovenská republika.

(3) Prezident republiky zvolený podľa ustanovenia čl. 63 ústavy zostáva vo funkcii ako prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podľa tohto ústavného zákona; jeho volebné obdobie sa počíta odo dňa jeho zvolenia.

(4) Predsedníctvo Národného zhromaždenia zostáva vo svojej funkcii až do zvolenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia.

(5) Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vykonáva funkciu vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky až do vymenovania vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podľa tohto ústavného zákona.

Čl. 144

(1) Všetky zákony a iné právne predpisy platné v deň, keď tento ústavný zákon nadobúda účinnosť, zostávajú aj naďalej v platnosti. Pokiaľ upravujú veci, ktoré nepatria do pôsobnosti federácie podľa tohto ústavného zákona, môžu sa meniť zákonmi Českej národnej rady alebo Slovenskej národnej rady, prípadne inými právnymi predpismi republík.

(2) Pokiaľ doterajšie zákony a iné právne predpisy zverujú pôsobnosť Národnému zhromaždeniu, vláde, Slovenskej národnej rade alebo iným ústredným štátnym orgánom, vykonáva túto pôsobnosť vo veciach vyhradených týmto ústavným zákonom Českej a Slovenskej Federatívnej Republike Federálne zhromaždenie, vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, prípadne iné ústredné federálne orgány; v ostatných veciach vykonáva túto pôsobnosť Česká národná rada, Slovenská národná rada, vláda Českej republiky, vláda Slovenskej republiky alebo iné ústredné štátne orgány obidvoch republík.

(3) Zákon Federálneho zhromaždenia môže ustanoviť, na ktoré orgány (organizácie) a v akom rozsahu prejde pôsobnosť doterajších orgánov (organizácií) - s výnimkou ministerstiev alebo iných ústredných orgánov štátnej správy na čele s ministrom -, ktorým bola doterajšími zákonmi zverená celoštátna pôsobnosť vo veciach, ktoré podľa tohto ústavného zákona patria do spoločnej pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a obidvoch republík. Tento zákon môže upraviť aj potrebný prechod práv a záväzkov doterajších orgánov (organizácií).

Čl. 145

Organizáciu súdov a prokuratúry v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike upraví ústavný zákon Federálneho zhromaždenia. Do dňa, keď tento ústavný zákon nadobudne účinnosť, do pôsobnosti Federálneho zhromaždenia patrí:

- a) voliť a odvolávať sudcov Najvyššieho súdu a sudcov z povolania vojenských súdov,
- b) navrhovať prezidentovi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, aby odvolal z funkcie generálneho prokurátora,
- c) rokovať o správach Najvyššieho súdu a generálneho prokurátora o stave zákonnosti.

Čl. 146

(1) Dokiaľ nebude zvolená Česká národná rada a Slovenská národná rada na základe tohto ústavného zákona, vykonáva

- a) Česká národná rada vytvorená podľa ústavného zákona č. 77/1968 Zb. pôsobnosť Českej národnej rady podľa tohto ústavného zákona,
- b) Slovenská národná rada rozšírená podľa § 6 ústavného zákona č. 77/1968 Zb. pôsobnosť Slovenskej národnej rady podľa tohto ústavného zákona.

(2) Česká národná rada rozšíri voľbou počet svojich členov tak, aby mala 200 členov.

(3) Slovenská národná rada rozšíri voľbou počet svojich členov tak, aby mala 150 členov.

(4) Členovia obidvoch národných rád majú práva a povinnosti poslancov podľa tohto ústavného zákona.

Čl. 147

Dokiaľ nebude zvolené Federálne zhromaždenie v zmysle čl. 30 ods. 1 a čl. 31 ods. 2,

- a) stáva sa Národné zhromaždenie v doterajšom zložení Snemovňou ľudu Federálneho zhromaždenia a
- b) poslancov Snemovne národov zvolí Česká národná rada a Slovenská národná rada, rozšírené na základe čl. 146, a to zo svojich členov, ktorí nie sú poslancami Národného zhromaždenia.

Čl. 149

K čl. 91 ústavy v znení ústavných zákonov č. 110/1967 Zb. a č. 28/1968 Zb. sa pripája odsek 4 tohto znenia:

„(4) Zákon môže ustanoviť osobitnú úpravu postavenia a pôsobnosti národných výborov v ďalších veľkých mestách.“

Čl. 150

(1) Národné zhromaždenie, Česká národná rada i Slovenská národná rada môžu už predtým, keď tento ústavný zákon nadobudne účinnosť, robiť opatrenia potrebné na to, aby sa uviedol do života.

(2) Ak Národné zhromaždenie bude predtým uvedeným v odseku 1 rokovať o niektorom z návrhov uvedených v čl. 42 ods. 2, je na jeho prijatie potrebný súhlas väčšiny všetkých poslancov Národného zhromaždenia zvolených v českých krajoch a väčšiny všetkých poslancov Národného zhromaždenia zvolených na Slovensku. Na prijatie ústavného zákona je potrebný súhlas najmenej troch pätín všetkých poslancov Národného zhromaždenia zvolených v českých krajoch a najmenej troch pätín všetkých poslancov Národného zhromaždenia zvolených na Slovensku.

(3) O návrhoch podľa odseku 2 hlasujú poslanci zvolení v českých krajoch a poslanci zvolení na Slovensku oddelene.

Čl. 151

(1) Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1969.

(2) Ustanovenia čl. 146 ods. 2 a 3, čl. 149 a 150 nadobúdajú účinnosť dňom vyhlásenia.

Čl. III

Pokiaľ nenadobudnú účinnosť zákony Federálneho zhromaždenia, ktorých vydanie predvídajú ustanovenia článkov 5 a 12 ústavného zákona o československej federácii v znení tohto ústavného zákona, zostáva v platnosti doterajšia právna úprava.

Čl. III

Česká národná rada a Slovenská národná rada upravia ústavnými zákonmi národných rád názov, štátny znak, štátnu vlajku, štátnu pečať a štátnu hymnu Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

